

jus ab Universis in legem esse acceptatum, vero
haud est consentaneum. Id quod nos & demonstra-
vimus capite tricesimo tertio, & Jurisconsultorum
principum aliquot consensu roboravimus, hujus ope-
ris pag. 301. Quæ singulatim vero Ordines quique
proba verunt, illa abrogari per eos posse, si opus sit,
ipse met vir eximius fatetur.

Cæterum ceu ante diximus, nihil non horum, imo
si quid etiam mihi haud visum, repugnans tamen me-
is sententiis, vel hætenus prodierit, vel imposterum
videbit lucem, id omne Tuo, Benevole Lector, judi-
cio haud invitus submitto: memor humana videli-
cet sortis, cui falli interdum est proprium: quali
lapsui humanitus vicissim indulgendum esse, neque
Tu indubie fueris immemor.

Ut porro adjungerentur nonnulla tertiæ huic li-
bride Origine Juris Germanici editioni, pene ex-
pressit necessitas, certe interfuit utilitatis non tam
meæ quam Lectorum.

Etenim quæ primo loco apparent Excerpta pri-
mæ Præfationis, docere apta sunt primam Commen-
tarij hujus cum scribendi tum edendi occasionem:
quam nescire forte nemo velit candidior Lector,
perinde atq; ego talium perquam soleo esse curiosus
indagator. Quoniam autem idem qui occasionem de-
derat

